

Ma döntött az Országgyűlés a paksi hitelszerződésről

Mv: Méghozzá Járosi Mártonnal, az Energiapolitika 2000 Társulat elnökével. Köszöntöm, jó estét kívánok.

Járosi Márton, elnök, Energiapolitika 2000 Társulat; Szél Bernadett, társelnök, LMP: Jó estét kívánok.

Mv: Újból politikai viták homlokterébe került a **paksi** megállapodás, **Paks** bővítése. A Társaság a Szabadságjogokért szerint a **paksi** hatástanulmányok nem is léteznek. Elképzelhető, hogy létrejön egy ilyen szerződés, két állam között megállapodás hatástanulmány nélkül?

Járosi Márton: Hát ugye ennek a pólópolitizálásnak aminek ma a parlamentben a tanúi lehetnek a képviselők, ugye az a jellegzetessége, hogy igazán nincs miről beszélni, ezért mindenféle lehetetlen csacsiságokat hoznak elő. Hát hogy képzelhető az el, hogy az a **Paksi Atomerőmű** bővítés amit még a megelőző kormány időszakában nemzeti konszenzus alapján jött létre, hogy az úgy (...) ebbe a fázisba, hogy nincsenek tanulmányok. Hát ugye mit lehet mondani, ez az egyik amit lehet mondani, föl lehet venni valamiféle pólót és lehet riogatni a közvéleményt azzal, hogy milyen sokba kerül ez, fölvezték az ügyvédet. Végignéztam ezt a műsort, hogy tudtam, hogy ide készülök. Azt láttam, hogy igazából csak ezzel riogatták a kedves tévénézőket, rádióhallgatókat.

Mv: Így van, ahogy ön is említette, a tízmilliárd eurós hitel kérdése volt másik kardinális pont. Megéri ez a beruházás ön szerint ebben az értékben, ilyen kondíciók mellett?

Járosi Márton: Hát hogyan, hát persze hogy megéri. Azt szeretném mondani azoknak akik ezt sokallják, hogy ennek az összegnek a kétszeresét vette föl a megelőző kormány az IMF-től. És tessék mondani mi lett ebből, hol van ennek valamiféle haszna a magyar társadalomra? Az amiről most szó van, ez a tízmilliárd, ez beépül, ez magyar tulajdonba kerül, ez a nemzeti vagyonnak a része lesz, ez a miénk lesz. Nem úgy leszünk vele mint a többi résszel amit elprivatizáltak tőlünk. Tehát igenis ez egy nagyon komoly lépés és nagyon kedvező a felvétel, a hitelfelvétel, hisz'

MV: Hogy pontosan mi a problémája a konstrukcióval, illetve a hitellel, azt hallgassuk meg Szél Bernadettől, az LMP társelnökétől.

Szél Bernadett, társelnök, LMP: Röviden és tömören azt tudom mondani, hogy ez a magyar történelem egyik legnagyobb devizahitele. Ráadásul egy olyan időpontban készülnek Putyinék, vagy Orbánék ezt megkötni Putyinnal, amikor még az ország egyáltalán nem heverte ki azt a devizahitel csapdát amelybe sokan vannak ebben az országban. És ha ez megtörténik és megszavazzák ezt a hitelszerződést, akkor ezzel magunkra vállaljuk a teljes árfolyamkockázatot is, plusz még azokat a kockázatokat is amik abból fakadnak, hogyha projekt csúszik, vagy időközben drágul, vagy megghiúsul. A lényeg az, hogy a hitelszerződés jelenlegi szövege szerint mi viselünk minden kockázatot.

Mv: Egyetért ön ezzel? Mi a kockázata a **paksi** megállapodásnak?

Járosi Márton: Hát a legnagyobb kockázat az, hogy ilyen felelőtlen beszédek elhangzanak Magyarországon, úgymond politikusoktól akik politikusnak nevezik magukat és legelemibb alapfogalmakkal sincsenek tisztában. Sem technikai vonalon, sem pénzügyileg. Hát mi lenne itt a kockázat, hát ez egy államok által garantált kölcsön pontos feltételekkel, és természetesen egyre kell vigyázni, hogy jól használjuk ezt fel. Na de hát erre van az apparátus, hogy ezt jól megoldja.

Mv: Mi a garancia erre? Ugye Európában is hallottunk már elhúzódozó atomenergetikai beruházásokról, volt olyan ahol ugye túlköltekeztek és végül ugye kérdéses, hogy megtérül-e egyáltalán a befektetés. Mi a garancia arra, hogy a magyar kormány jól használja fel ezt az összeget és nem valósulnak meg azok a kételyek, vagy félelmek amelyeket most az LMP társelnöke megfogalmazott?

Járosi Márton: Hát erre az a több mint négy év a garancia amióta ez a kormány átvette az irányítást. Tehát 2010 óta a magyar energiapolitikában gyökeres, közösségű érdekű változások mentek végbe. Ennek a lényege az, hogy nem tőkének az érdeke, hanem a fogyasztóknak az érdeke került előtérbe. Tényként a kedves nézők is ugye találkoztak azzal, hogy először a rendszerváltozás óta a szolgáltatás, a **villamosenergia** szolgáltatás is nem drágább, hanem olcsóbb lett, visszaszereztünk már valamennyi nemzeti vagyont. Mert ez egy nagyon fontos dolog, hogy a kormányzat csak akkor tudja garantálni az **ellátás** biztonságot, hogyha az eszközök fölött is rendelkezik. Tehát ha a piacon valódi tulajdonosként van jelen. Hát ezért kellett most nekünk kölcsönt fölvenni, mert hiszen az országnak az erőforrásai éppen azért mert a megelőző kormány kiárusította, tönkretette az országot, azok nagyon szerények. De ennek ellenére egy csomó mindent mára visszavásároltunk, visszaszereztünk, az mind pénzbe kerül. És a **paksi** fejlesztésre azért kellett egy ilyen nagyon kedvező kölcsönt fölvenni, hogy ezt is meg tudjuk csinálni és a tulajdont ne csak erősítsük, hanem egy valódi termelő beruházás legyen Magyarországon. És ez sokkal nagyobb jelentőségű önmagában annál, mintha csak a villamosenergiáról beszélünk, hiszen ez egy nagyon fejlett technika, technológiai bázisra épülő, munkahelyteremtő beruházás. Végre készül valami Magyarországon, nemcsak beszélünk valamiről. Mert a rendszerváltozás óta állami erőműépítés nem történt. És mai hír vagy tegnapi hír, ugye, hogy most a nyáron már negyven százalékát a villanynak importból fogjuk beszerezni. Tehát itt feltétlenül lépni kell. Még egy mondatot ehhez, hogy a **Paksi Atomerőmű** fontos, de mindent nem old meg. Még a **paksi erőmű** bővítése előtt szükség van kapacitásoknak a létesítésére.

Mv: Ugye ez is nemrégiben látott napvilágot, ez a hír, hogy a **paksi** megsérült fűtőelemeket, ugye nem sikerül elszállítani vagy nem megoldott az elszállításuk. Amennyiben nem sikerül elvinni ezeket a fűtőelemeket az atomerőműből, nem indulhat újra a kettős blokk, meddig maradhat fenn ez az állapot, és valóban fenyeget-e ez a veszély?

Járosi Márton: Ezek a szokásos rémhírek, ugye, amivel a kedves nézőket próbálják fölizgatni azok, akiknek jobb ötletük nincsen. Ezek az állítások mindenféle szakmaiságot nélkülöznek. Gyorsan egy: kétéves üzemanyagkészlet mindig a **Paksi** Atomerőműben rendelkezésre áll. Kettő: szállítási útvonal nemcsak vasúton van a szokásos útvonal, hanem egyéb útvonalak is vannak, tehát megoldható. Ez mind a korábban megsérült fűtőelemekre is vonatkozik, és adott esetben, ha szükséges, Oroszországon kívül még máshonnan is be lehetne szerezni ilyen fűtőelemeket, de erre nem kerül sor, ez vaklárma. Egyébként a kiégett fűtőelemek ötven évig tárolhatók a **Paksi** Atomerőműben lévő tárolókban.

Mv: A zöldek egy másik érve az, hogy az ország a **paksi** beruházással párhuzamosan elsorvasztja a megújuló energiaszektor. Ez egy régi érv. Van a kettőnek bármi köze egymáshoz?

Járosi Márton: Nincs.

Mv: Tehát a **Paksi Atomerőmű** beruházás...

Járosi Márton: Nincs, nincs. Itt nagyságrendi különbség van. Szóval ez a zöld ügy... nem lehet összemérni a kettőt. Tehát most nincs arra időnk, hogy mondjak példákat, de hát már sok megjelent, hogy mennyire megalapozatlan ez a... Itt nagyságrendi dologról van szó. Az összes megújuló nagyságrendileg - úgynevezett megújuló, ami szintén nem megújuló, csak a neve az -, nagyságrendileg tíz százalék köré van. Tessék mondani, és a kilencven

százalék, azzal mi van? Tehát ezt nem lehet megoldani. És a legcsacsibb érvek hangzanak el, amit itt belátható időn belül ezt tisztán kell látni. Mi saját energiaforrásokból nem tudjuk magunkat ellátni. Ezért olyan megoldásokra van szükség, ahol a politikai nyitás mellett ezt az együttműködést gazdasági megállapodásokkal támasztjuk alá. Na, a **Paks**, az kimondottan ilyen. Ha az oroszokkal ezt a szerződést megkötjük, ez a szerződés nemcsak arról szól, hogy nekünk lesz egy atomerőművünk, hanem arról is szól, hogy az oroszok érdekeltek a magyar energiaiparban, az **ellátás** biztonságának a megteremtésében, és ez jótékonyan hat az összes többi területre is, például a földgáz területére is. És hát, természetesen azoknak, akik nem a hazának az érdekeit nézik, ugye ez nem tetszik, és hát, ezért most mindent elkövetnek, de hát, csak ilyen pólópolitizálás folyik. Éppen néztem a hírekben, egyetlen tétel van, ami igazán érdekes politikailag, mert hát ezek a kis pártok olyanok, amilyenek, ezt mindenki látja, leszerepeltek. Az MSZP... ugye mutatja a válságot az, hogy az MSZP, aki korábban, az ő kormányzásuk idején a **paksi** ügyet támogatta, sőt, egy nemzeti konszenzus jött létre. Mellesleg a Fidesszel, aki akkor konstruktív ellenzéknek minősült ebből a szempontból mindenképpen...

Mv: De ugye ők egy más konstrukcióban képzelték el a beruházást vagy a **paksi** bővítést.

Járosi Márton: Milyen konstrukció? De milyen konstrukcióban? Az égből manna formájában hullik ide a pénz? Hát, ilyen nincs a világon. Hát, egy más összehasonlítás. Hát, az ilyen (...) pénzek, azok hogyan jöttek ide? Micsoda megalázó feltételeket kellett a kormánynak, az országnak választani, kiszolgáltatni minden területen az országot azért, hogy az a pénz idejőjjön. És hol van ez a pénz? Már említettem. Sehol nincsen. Tehát ugye kölcsönt fölvenni többféleképpen lehet, több célra. Az a fontos, hogyha a kölcsönnek az eredményeként létrejön egy új érték, egy termelő vagyon, akkor annak van értelme. De ha csak mindenféle csacsiságra elköltjük és aktuálpolitikai célok vezérelnek bennünket, és még olyan feltételeket is vállalunk, hogy a magyar népet megnyomorítjuk - márpedig az IMF-kölcsönök ilyenek voltak -, akkor az egy rossz kölcsön. Na, de tessék mondani, azon kívül, hogy itt számokat bedobnak, hogy egy főre mekkora adósságteher jut, milyen hátránya van ennek a magyar népre és a fogyasztókra? Csak előnye van.

Mv: Fogunk még erről beszélgetni elnök úr.

Járosi Márton: Remélem.

Mv: Köszönöm, hogy elfogadta a meghívásunkat.

Járosi Márton: Én is köszönöm. Kezét csókolom.

<http://sajto.medianezo.hu:80/projekt/1300/cikk/1442295>

[DOC](#) | [PDF](#)

[Vissza a tartalomjegyzékhez](#)